

Cílem práce je podat ucelený pohled na neslyšící jako na jazykově kulturní menšinu. Diplomová práce je rozdělena na čtyři tématické části. První část vysvětluje, kdo může být považován za neslyšícího. Je zmíněn přístup jak jazykově kulturní, tak přístup medicínský. Druhá část popisuje charakteristiky českého znakového jazyka jako přirozeného jazyka. Objasňuje, proč je znakový jazyk nedílnou součástí komunity neslyšících, kultury neslyšících, a tím i jazykově kulturního přístupu. Velký důraz je kladen na vztah jazykově kulturního přístupu k vývoji neslyšícího dítěte, především na otázku uspokojování základních psychických potřeb dítěte. V poslední části je podán obecný popis termínů komunita i kultura a následně detailní popis komunity neslyšících a jednotlivé charakteristiky kultury neslyšících. Veškeré popisy jsou doplněny příklady. Na závěr jsou zmíněny právní dokumenty, které by měly přispět k většímu zdůraznění pohledu na neslyšící jako na jazykově kulturní menšinu.